

Веднажъ мечката се заплепа въ една мръжа. Тя не искала да умрѣ въ мъжи. Почнала да се защитава отъ лошитѣ кучета, отъ тежкитѣ удари на вилитѣ и отъ пушкитѣ на събранитѣ селяни, но напраздно. Най-послѣ рекла на ловцитѣ: „Приятели, какво съмъ ви сторила, че искате да ме уморите? Или вѣрвате на хорскитѣ приказки, че мечкитѣ сж лоши? Ахъ не е тѣй, както мислите! Отъ всички звѣрове въ гората, азъ не ямъ даже мъртви чловѣци . . .“

„Наистина, отговорилъ единъ ловецъ, азъ похвалявамъ твоето *уважение* къмъ умрѣлитѣ, но когато ти попадне живъ човѣкъ, ти рѣдко го оставяшъ здравъ. Ето защо, по добръ би било умрѣлитѣ да ядешъ, а живитѣ да оставяшъ спокойни“.

Чудесна вода.

(Истинска случка).

Една жена често се карала на мъжа си за нищо и никакво. Тя била толкова *зла бгб-рица*, че за нищо не прѣмѣлчавала. Единъ день мъжътъ и жената разбрали, че не ще могатъ да живѣятъ вече заедно, ами ще трѣбва да се *разведатъ*.

Другитѣ хора вѣрвали, че нѣкой лошъ човѣкъ е направилъ *магия*¹⁾ въ къщата имъ. Тѣ съвѣтвали жената да отиде при свещеника да ѝ прочете една молитва. Свещеникътъ знаелъ

1. Пакостъ отъ дявола, направена по искането на нѣкой човѣкъ.